

Επιστολή προς κάποιον που είχε μελαγχολήσει

/ Γνώμες

Ἀδίκως στενοχωριέσαι μὲ τὴ μελαγχολικὴ σου ἐπιστολή• εἴμαστε ἄνθρωποι καὶ οἱ καταστάσεις μας ἀλλάζουν. Καλὸ εἶναι πού γράφεις αὐτά πού σοῦ συμβαίνουν. Αὐτὰ δὲ μὲ στενοχωροῦν, ἀπεναντίας χαίρομαι πού μοῦ τὰ γράφεις ὅλα ἀπλᾶ καὶ χωρὶς νὰ ντρέπεσαι.

Ἡ φαντασία καὶ ἡ μνήμη ἀποτελοῦν μία ἐσωτερικὴ αἴσθηση. Μερικὲς φορές τὰ περασμένα ἔρχονται στὸ νοῦ τόσο ζωντανά, ὥς νὰ σὲ σφυροκοποῦν. Τότε χρειάζεται προσευχὴ μὲ συγκεντρωμένη τὴν προσοχὴ καὶ ὑπομονή. Ἡ μνήμη πρέπει νὰ γεμίζει ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων.

Μὲ μιά λέξη: ὁ νοῦς δὲν πρέπει νὰ μένει ἀργός. Ἡ μνήμη τῶν περασμένων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀντικαθίσταται μὲ ἄλλες σκέψεις, ὅποτε τὰ παλαιὰ σιγά-σιγὰ φεύγουν καὶ μαζί μὲ αὐτὰ καὶ ἡ μελαγχολία. Στὴν ἴδια καρδιά δὲν μποροῦν νὰ κατοικοῦν δύο κύριοι.

Τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη ποτὲ δὲ χορταίνουν. Ὅσο περισσότερα τὰ τρέφεις, τόσο πιὸ πολὺ ἀπαιτοῦν. Εἶναι σὰν τὰ σκυλιά πού ἔχουν συνηθίσει νὰ γλείφουν τὰ κόκκαλα, ὅταν ὅμως ἀρπάξεις ράβδο καὶ τὰ διώξεις δὲν πλησιάζουν πιά. Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος

λέγει: «Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε». Καὶ «τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως»

Μιὰ γνωστή μου κυρία μοῦ ἔστειλε μιὰ μεγάλη ἐπιστολή πού γράφει, πὼς ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ ἀρχίζει νὰ ριζώνει μέσα της. Τὶ ὠραῖα πού καὶ στὸν κόσμον ὑπάρχουν ἄνθρωποι προσευχόμενοι! Ἐκείνη ἔμενε στὴ Γερμανία, ἀλλὰ τώρα θὰ ταξιδέψει στὴ Νότια Ἀμερική. Καλὸ ταξίδι, ὁ Κύριος νὰ εἶναι βοηθὸς της.

Λοιπὸν, παιδί μου, ἄς ἀρχίσουμε καὶ ἐμεῖς, κατὰ τὸ παράδειγμα αὐτῆς τῆς γυναίκας, νὰ ἀσκοῦμε πρὸς δυναμικὰ αὐτὴν τὴ μικρὴ προσευχή. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ μᾶς βοηθᾷ! Σὺ ἤδη συνήθισες τὴν ἐργασία σου, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ τὴ σκέπτεσαι. Γέμιζε λοιπὸν τὸ νοῦ σου μὲ προσευχή καὶ θεϊκὲς θεωρίες. Τώρα εἶναι ἡ κατάλληλη ὥρα, βάλε ἀρχή.

Ἡ ζωὴ χωρὶς προσευχή, εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλίψεις, ἐνῶ μὲ τὴν προσευχή – μάλιστα ὅταν αὐτὴ γίνεται συνήθεια – ἡ καρδιά ἀγάλλεται καὶ εἰρηνεύει· τὶ μακαρία καταστάση! Κάποιες φορές οἱ προσευχόμενοι προγεύονται τὴ μέλλουσα μακαριότητα ἤδη ἐδῶ πάνω στὴ γῆ.

Ἀλεξέγιεβ Ἰωάννης (Πνευματικὸς τῆς μονῆς Βάλαμο)